

OPIS TECHNICZNY

*Przebudowa nawierzchni wjazdu do remizy strażackiej
w miejscowości Kakawa Stara gmina Godziesze Wielkie*

PODSTAWA OPRACOWANIA

- Zlecenie inwestora
- Pomiary sytuacyjno – wysokościowe wykonane w terenie
- Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 43 poz. 430)
- Katalog typowych konstrukcji nawierzchni podatnych i półsztywnych - GDDP 1997r
- Katalog powtarzalnych elementów drogowych - "Transprojekt" Warszawa
- Mapa pogładowa
- Przepisy dotyczące kosztorysowania robót budowlanych
- Wizja lokalna

PRZEDMIOT I ZAKRES OPRACOWANIA

Opracowanie stanowi projekt przebudowy nawierzchni wjazdu do remizy strażackiej w miejscowości Kakawa Stara.

Zakres opracowania obejmuje budowę nawierzchni wjazdu o nawierzchni bitumicznej stanowiącej rolę wjazdu dla pojazdów OSP do budynku remizy.

STAN ISTNIEJĄCY

Obecnie wjazd posiada nawierzchnię z żużla paleniskowego, przed samą bramą wjazdową do garaży OSP wjazd posiada nawierzchnię z brukowca (kamienia polnego).

PROJEKTOWANE ROZWIĄZANA

Przebudowa nawierzchni wjazdu obejmuje wykonanie nawierzchni bitumicznej, grubości 6 cm, na podbudowie z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie, ograniczonej z obu stron krawężnikiem 12,5x25cm wtopionym na ławie z betonu B-10.

Projektowana konstrukcja nawierzchni

Konstrukcja wjazdu:

6 cm – nawierzchnia bitumiczna w-wa ścieralna

25 cm – podbudowa z kruszywa łamanego stabilizowanego

mechanicznie wg PN-S-06102:1997 (od km 0+000 do km 0+311,

Nie opracowuje się profilu podłużnego dla wjazdu – należy zachować istniejący spadek od bramy garaży w kierunku drogi.

ODWODNIENIE

Przewiduje się powierzchniowe odprowadzenie wody deszczowej z powierzchni wjazdu.

SPOSÓB WYKONANIA

Wykonawca przystępujący do robót powinien wykazać się możliwością korzystania z maszyn i sprzętu pozwalającego na ich prawidłowe wykonanie. Wszelkie prace uniemożliwiające ich wykonane przez sprzęt mechaniczny należy wykonać ręcznie.

Warstwa podbudowy powinna być wykonana w sposób zapewniający osiągnięcie wymaganych spadków i rzędnych wysokościowych, w warstwie o jednakowej grubości, takiej by jej ostateczna grubość po zagęszczeniu była równa grubości projektowanej. Grubość pojedynczo układanej warstwy nie może przekraczać 20 cm po zagęszczeniu.

Wilgotność mieszanki kruszywa podczas zagęszczania powinna odpowiadać wilgotności optymalnej. Materiał nadmiernie nawilgotniony, powinien zostać osuszony przez mieszanie i napowietrzanie. Jeżeli wilgotność mieszanki kruszywa jest niższa od optymalnej o 20% jej wartości, mieszanka powinna być

zwilżona określoną ilością wody i równomiernie wymieszana. W przypadku, gdy wilgotność mieszanki kruszywa jest wyższa od optymalnej o 10% jej wartości, mieszankę należy osuszyć.

Nawierzchnia po rozłożeniu powinna być zgęszczona przejściami walca statycznego gładkiego. Zagęszczanie nawierzchni o przekroju daszkowym powinno rozpocząć się od krawędzi i stopniowo przesuwać pasami podłużnymi, częściowo nakładającymi się w kierunku jej osi. Zagęszczenie o spadku jednostronnym należy rozpocząć od dolnej krawędzi i przesuwać pasami podłużnymi w kierunku jej górnej krawędzi. Zagęszczenie należy kontynuować do osiągnięcia wskaźnika zagęszczenia nie mniejszego niż 0,98 zagęszczenia maksymalnego, określonego według normalnej próby Proctora, zgodnie z PN-B-04481 i BN-77/8931-12.

Wilgotność mieszanki żwirowej na nawierzchnię w czasie zagęszczania powinna być równa wilgotności optymalnej. W przypadku, gdy wilgotność mieszanki jest wyższa o więcej niż 2% od wilgotności optymalnej, mieszankę należy osuszyć w sposób zaakceptowany przez Inżyniera, a w przypadku gdy jest niższa o więcej niż 2% - zwilżyć określoną ilością wody. Wilgotność można badać dowolną metodą (zaleca się piknometr połowy lub powietrzny).

Opracował:

Ryszard Grudziński